

Bankzitter

Ton Lenders

Foto: Ton Lenders,
Västervik (S) - 2018

Ergens je neus voor ophalen

Ik vrees dat er een politiek tijdvak aanbreekt dat opnieuw een negatief effect op de Nederlandse natuur zal hebben. Hoewel we inmiddels veel meer weten over het belang van natuur in onze leefomgeving moeten we waarschijnlijk toch weer lijdzaam toezien hoe een regering onze kinderen en kleinkinderen met schier onoplosbare problemen gaat opzadelen. Het besef dat politieke keuzes vooral voor de toekomst gemaakt dienen te worden lijkt bij politici niet voorop te staan.

Ik draag de boerenstand een warm hart toe. Niet voor niets heb ik me consequent ingezet voor het agrarisch natuurbeheer. Maar wanneer agrarische bedrijvigheid in het buitengebied industriematisch wordt uitgevoerd, moet je deze bedrijfstak ook in die categorie onder te brengen. Ik begrijp dat we niet terug kunnen naar het begin van de 20^e eeuw en dat nostalgie naar boer Wortel uit de Boerenpsalm van Felix Timmermans niet aan de orde is. Toch zou iedereen die Boerenpsalm eens moeten lezen, al was het maar om een vergeten boerengeschiedenis in beeld te krijgen. Het boek gaat over een boer die in harmonie met de seizoenen jaar in jaar uit de beste oogst probeert binnen te halen. Over een boer die dagelijks bewust op zijn eigen mesthoop pist om maar geen meststof voor zijn akkers verloren te laten gaan. Kortom een ode aan een vergeten boerenleven, niet iets om als buitenstaander je neus voor op te halen.

Dat brengt me op het zijspoor van neusonderzoek. Het was voor mij een volslagen verrassing om in een artikel in Bionieuws van april 2024 te lezen dat we meestal maar door één neusgat ademen en dat beide neusgaten elkaar bij de ademhaling met tussenpozen van 1-8 uur afwisselen. Waarschijnlijk een gebrek in mijn opleiding, maar desalniettemin fascinerend. De neuscyclus komt ook bij andere zoogdieren voor, hetgeen een aanwijzing is voor een genetisch vastgelegde eigenschap gekoppeld aan het autonome zenuwstelsel. De cyclus moet ergens in het verleden zijn ontstaan, het hoe en waarom daarvan is onduidelijk.

Terwijl het merendeel van de Nederlandse politici hun neus ophalen voor een verankering van de natuur in een duurzame samenleving zien de industrieboeren hun bedrijf graag nog wat meer groeien, liefst zonder al te veel vanuit Europa opgelegde spelregels. Het toont aan hoe de agrarische bedrijfstak zich de afgelopen decennia heeft ontwikkeld. Het is echter met een subsidiestroom van miljarden euro's uit Brussel ook niet verkeerd om af en toe je zegeningen te tellen, ook al komt die in mijn ogen vaak niet bij de juiste boer terecht.

En de natuurbeschermer? Hij ploetert voort om nog iets van onze leefomgeving voor het nageslacht te redden.

Betekenis: Minachten. Niet goed genoeg vinden.